

Innst. O. nr. 53

(2005-2006)

Innstilling til Odelstinget fra kommunal- og forvaltningskomiteen

Ot.prp. nr. 51 (2005-2006)

Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om lov om endringar i lov 26. mars 1999 nr. 17 om husleieavtaler (husleieloven) o.a.

Til Odelstinget

SAMMENDRAG

Proposisjonen inneholder forslag om at forliksråd ikke kan behandle saker der husleigetvistutval kan trenne avgjelder. Dette fører til at søksmål i bustadleigeforhold til vanleg vil starte i husleigetvistutval der eit slikt tvisteløysingsorgan finnест.

Etter gjeldande rett kan husleigetvistutval behandle tvistar i bustadleigeforhold der ei slik ordning finnест. For tida har ein dette berre i Oslo og Akershus. Å bringe saker inn for husleigetvistutval er frivillig. Den som ønskjer det kan alternativt velje å bringe saka inn for forliksrådet og vidare til tingretten. Enkelte andre tvisteløysingsorgan kan også behandle nokre typar tvistar i bustadleigeforhold.

Forbrukarrådet, Huseiernes Landsforbund og Leieboerforeningen i Oslo har i ein felles førespurnad til departementet gjort framlegg om å gjere Husleigetvistutvalet i Oslo og Akershus til obligatorisk førsteinstans i staden for forliksrådet i denne regionen.

Departementet legg til grunn at Husleigetvistutvalet i Oslo og Akershus har vore ei vellykka ordning, men at ordninga truleg har vore lite brukt i forhold til potensialet. Denne konklusjonen samsvarer med resultata i ei evaluering av Husleigetvistutvalet i Oslo og Akershus, som konsulentfirmaet rh Knoff gjennomførte i 2003.

Til behandlinga av statsbudsjettet for 2006 signaliserte Regjeringa difor at ho ville fremje forslag om å gjere husleigetvistutval til ein obligatorisk førstein-

stans i staden for forliksrådet der ein har eit husleigetvistutval, jf. kap. 585 i St.prp. nr. 1 Tillegg nr. 1 (2005-2006) for budsjettåret 2006 om endring av St.prp. nr. 1 om statsbudsjettet 2006. Departementet fremjar nå eit slikt lovframlegg.

Det finnест også andre tvisteløysingsorgan som med avgrensa kompetanse kan trenne avgjelder i husleigetvistar. Oslo husleigenemnd og takstnemnder etter husleigelova kan til dømes trenne avgjelder om gjengs leige. Bakgrunnen for denne moglegheita er at desse instansane har spisskompetanse i å fastsetje slike økonomiske storleiker. Departementet ser difor ikkje behov for å ta denne kompetansen fra dei. Departementet gjer heller ikkje framlegg om å krevje behandling i husleigetvistutval i tilfelle der tvisten kan bringast direkte inn for tingretten etter føresegnene i rettargangsløvgivinga. Dette gjeld mellom anna tvistar om formuesgode der begge partar har vore representerte ved advokat. Når den nye tvistelova tek til å gjelde, må tvisteverdiene dessutan vere på 125 000 kroner eller meir.

Vidare inneholder proposisjonen forslag om at det å bringe ei sak inn for husleigetvistutval skal vere likstilt med søksmål etter tvangfullføringslova § 5-11.

Tvangfullføringslova § 5-11 regulerer høvet til å utsetje ei fråviking som er sett i gang (i dette høvet ei utkasting). Fullføringa kan i dag utsetjast etter krav frå saksøkjar. Vidare kan ho utsetjast etter krav frå saksøkte dersom det blir reist søksmål om grunnlaget for fråvikinga. At saka blir brakt inn for husleigetvistutval gjer ikkje høve til utsetting, idet ei klage til husleigetvistutval ikkje blir rekna som "søksmål".

Departementet ser ikkje grunn til forskjellsbehandling mellom ein ordinær domstol og husleigetvistutval i slike saker. Namsmannen i Oslo har i brev til departementet gitt uttrykk for at mange av dei fråvikingssakene som er stansa hos Namsmannen i

Oslo, med fordel kunne vore behandla av eit husleigetvistutval. Departementet foreslår difor lovendring slik at fullføringa kan utsetjast etter krav frå saksøkte, og i dei tilfella der saka blir brakt inn for husleigetvistutval. Dette vil i Oslo og Akershus kunne vere aktuelt i inntil 125 saker per år.

Forsлага vil trulig føre til ein vesentlig auke i talet på saker for Husleigetvistutvalet i Oslo og Akershus, samstundes med at det kan forventast ein reduksjon i talet på saker i forliksråda og tingrettene. I 2006 er det budsjettert med ei netto løyving på 4,7 mill. kroner til Husleigetvistutvalet i Oslo og Akershus. Forliksrådet i Oslo har ei særskilt fast godtgjeiring. Endringane vil difor truleg ikkje føre til reduksjon i utgiftene til dette forliksrådet.

KOMITEENS MERKNADER

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, lederen Dag Terje Andersen, Tore Hagebakken, Saera Khan, Inger Løite og Arild Stokkan-Grande, fra Sosialistisk Venstreparti, Geir-Ketil Hansen, og fra Senterpartiet, Trygve Slagsvold Vedum, viser til at det siden 2001 har vært en prøveordning med husleietvistutvalg i Oslo, og fra 2003 også i Akershus.

Flertallet ønsker å påpeke at evalueringer viser at husleietvistutvalget i stor grad løser sakene de har endelig, og at veldig få saker må tas videre til tingretten. Husleietvistutvalget har videre kort saksbehandlingstid og har lave kostnader for partene.

Flertallet viser til kap. 585 i St.prp. nr. 1 Tillegg nr. 1 (2005-2006) for budsjettåret 2006 om endring av St.prp. nr. 1 (2005-2006) om statsbudsjettet 2006 der det ble fremmet forslag fra Regjeringen om at husleietvistutvalget skal være obligatorisk førsteinstans i stedet for forliksrådet der man har husleietvistutvalg.

Flertallet støtter dette forslaget, da man kan utnytte kapasiteten i utvalget på en bedre måte, og samtidig redusere statens kostnader pr. sak.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Per-Willy Amundsen, Åge Starheim og Ib Thomsen, fra Høyre, Kari Lise Holmberg og Bent Høie, fra Kristelig Folkeparti, Bjørg Tørresdal, og fra Venstre, Vera Lysklætt, viser til Budsjett-innst. S. nr. 5 (2005-2006) der mindretallet skriver:

"Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at prøveperioden for prosjektet utløper 31. desember 2005. Evalueringen viser at kostnadene for hver enkel sak har vært svært høye og at det er foretatt endringer for behandlinger av "småsaker" i de ordinære domstolene. Per 20. juni 2005 har det kommet inn bare 58 saker. På den bakgrunn foreslo regjeringen Bondevik II å avvikle ordningen."

Disse medlemmer viser til at proposisjonen har som hensikt å tvinge saker fra forliksrådene og over til husleietvistutvalget for å øke antallet saker. Disse medlemmer er uenig i en slik løsning og mener at forliksrådene, kombinert med endringer for behandlinger av "småsaker" i de ordinære domstolene, gir en god og billig ordning for disse sakene. Økes antall saker til husleietvistutvalget betydelig som følge av denne lovendringen, mener disse medlemmer at resultatet blir at den opplevde kvaliteten på denne type behandling blir lik dagens system, men at det bare etablerer en ny kostbar struktur ved siden av. Lovforslaget fører derfor til en ytterligere komplisering av vårt rettssystem.

På denne bakgrunn vil disse medlemmer gå imot den foreslalte lovendringen.

KOMITEENS TILRÅDING

Komiteen har ellers ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Odelstinget til å gjøre slikt

vedtak til lov

om endringar i lov 26. mars 1999 nr. 17 om husleieavtaler (husleielen) o.a.

I

I lov 26. mars 1999 nr. 17 om husleieavtaler (husleielen) skal § 12-5 nytt annet og tredje ledd lyde:

En tvist som kan avgjøres av husleietvistutvalg, må behandles der før den kan bringes inn for tingretten hvis det følger av rettergangslovgivningen at behandling i forliksrådet ellers ville være nødvendig. Forliksrådet kan ikke behandle saker som kan avgjøres av husleietvistutvalg.

Innbringelse av sak for husleietvistutvalg skal likestilles med søksmål etter tvangsfyllbyrdelsesloven § 5-11 første ledd annet punktum.

II

I lov 13. august 1915 nr. 6 om rettergangsmåten for tvistemål (tvistemålsloven) skal § 273 nr. 8 lyde:

8. *i saker som med hjemmel i husleieloven hører under et husleietvistutvalg.*

III

Denne lov trer i kraft 1. juli 2006.
§ 12-5 annet ledd i husleieloven gjelder ikke for saker som er brakt inn for forliksrådet før 1. juli 2006.

Oslo, i kommunal- og forvaltningskomiteen, den 30. mai 2006

Dag Terje Andersen

leder

Saera Khan

ordfører

